

Babiččiny tulipány

Maruška jde pomalu městským parkem a zastaví se u velkého záhonu, který září do dálky. Je plný pestrobarevných tulipánů. Jsou sytě žluté, ohnivě červené i něžně růžové.

Babička milovala tulipány ze všech květin nejvíc. Maruška jí to věřila, protože to bylo slyšet v jejím hlase a vidět na jejích rukách. Babička se jich dotýkala opatrně, skoro něžně, jako by hladila něco živého a vzácného.

Na jaře chodily k záhonu u starého plotu každý den. Nejdřív byla na místě jen tmavá a studená hlína. Ale pak se stal malý zázrak. Z hlíny najednou vykoukly špičaté zelené listy. Byly pevné a silné, protože se musely prodrat z cibulek ven na sluníčko. Maruška si k nim vždycky dřepala a prohlížela si je úplně zblízka. "Už lezou, babičko!" šeptala nadšeně.

Babička se usmála a přinesla malou smaltovanou konvičku. Maruška ji uchopila oběma rukama a babička jí trpělivě ukazovala, kam má vodu lít. "Pomalou, děvenko, ať je nepolámeš," říkala klidně. Učila ji, že voda patří ke kořenům do hlíny, a ne na listy.

Potom přišel čas poupat. Byla pevně zavřená a schovávala své tajemství. Maruška se nad ně nakláněla a hádala, jakou budou mít barvu. "Tenhle bude určitě červený," tvrdila. "A tenhle bude žlutý jako sluníčko," přidávala se babička. To hádání měla Maruška nejraději.

Jednoho teplého rána si Maruška dřepala k záhonu a radostně vykřikla: "Babičko, jeden se otvírá!" A skutečně, první tulipán už nebyl zavřený. Byl sytě žlutý a zářil tak moc, že se zdálo, jako by v sobě měl schovaný kousek ranního slunce. Maruška měla takovou radost, jako by našla opravdový poklad. "Já to věděla!" smála se. Po obědě už byl celý rozvitý a v dalších dnech se rychle přidávaly další tulipány. Červené jako vlčí mák, oranžové i tmavě vínové. Babička občas ustříhla dva nebo tři květy do vázy. Celý dům díky nim voněl jarem a vypadal mnohem slavnostněji.

Maruška si také vzpomíná, jak na podzim přišel čas výměny. Babička opatrně balila své cibulky do novinového papíru a podávala je paní Krbcové nebo sousedce Květě. "Tady máš ty žíhané, Květo, a já si od tebe vezmu ty tmavé, co vypadají jako samet," říkala babička s vážnou tváří. Maruška babičce nadepisovala papírové sáčky názvy barev, aby se přes zimu nic nepomíchalo.

Teď Maruška stojí v parku u tulipánového záhonu a připadá jí, jako by babička stála přímo vedle ní. Cítí ten stejný klid a vděčnost. Jako by se každou chvíli měl otevřít další květ a ona mohla znovu hádat jeho barvu. Usměje se, pohladí prsty jeden okvětní lístek a s lehkým srdcem pokračuje ve své procházce.

Otázky ke vzpomínání

Jaké květiny vám doma na jaře rozkvétaly v záhonu?

Jaké jarní květiny máte nejraději?

Měli jste na zahradě záhon tulipánů?

Kde tulipány rostly? U domu, u plotu, nebo pod oknem?

Těšili jste se, až vykvete první tulipán?

Jaké barvy tulipánů jste měli nejraději?

Měli jste v záhonu žíhané tulipány nebo tulipány se střapatými okraji?

Líbily se vám plnokvěté tulipány, nebo spíš jednoduché?

Kdo se doma staral o tulipány?

Hodily se tulipány do kytice s jinými květy?

Dostali jste někdy darem kytici tulipánů?

A large rectangular area with a dark red border and horizontal lines, intended for writing or drawing.

Vytvořila Romana Rochovanská v Canvě, 2026